

Forslag

til

Lov om afsætning af danske landbrugsvarer.

Fremsat den 14. maj 1958 af *landbrugsministeren*.

§ 1.

Stk. 1. Landbrugsministeren kan efter forhandling med et af ham nedsat udvalg påbyde, at afsætning af danske landbrugsvarer kun må finde sted under iagttagelse af de forskrifter, han måtte fastsætte.

Stk. 2. Det i stk. 1 nævnte udvalg skal bestå af en af ministeren valgt formand samt af 9 medlemmer, hvoraf De Samvirkende Danske Landboforeninger og De Samvirkende Danske Husmandsforeninger hver vælger 2 medlemmer med stedfortræder, og Landbrugsrådet, Andelsudvalget, Grosserer-Societetet, Provinshandelskammeret og Industrirådet hver vælger 1 medlem med stedfortræder. Efter ønske af den pågældende organisation kan der tilkaldes en repræsentant for henholdsvis vedkommende af landbruget oprettede eksportudvalg (salgsforening) og for vedkommende brancheforening indenfor handel eller industri.

§ 2.

Stk. 1. Den i § 1 nævnte bemyndigelse omfatter ret til

at fastsætte, at eksportører af danske landbrugsvarer skal overholde de af landbrugsministeren for udførsel til det pågældende marked fastsatte vilkår, og

at lade opkræve afgifter ved udførsel af danske landbrugsvarer samt afgifter ved salg i øvrigt af tilsvarende landbrugsvarer. Der vil dog ikke kunne opkræves en højere afgift ved sådant salg end den gennemsnitlige afgift ved salg til eksport.

Stk. 2. Opkrævede afgifter kan i tilfælde af manglende betaling inddrives ved udpantning.

§ 3.

Stk. 1. De gennem afgifterne tilvejebragte

beløb skal for hver enkelt varegruppe indgå i en fond sorterende under vedkommende eksportudvalg, hvori repræsentanter for landbrug og handel deltager. Fondens midler kan med tilslutning af landbrugsministeren efter forhandling med det i § 1 nævnte udvalg anvendes til fremme af udførslen af landbrugsvarer inden for den pågældende varegruppe.

Stk. 2. Inden for områder, hvor der ikke består eksportudvalg fælles for landbrug og handel, vil branchen kunne fremføre sine synspunkter over for landbrugsministeren.

Stk. 3. Fra de i stk. 1 omhandlede fonds skal indbetales af ministeren godkendte beløb til en særlig fond, hvis midler med tilslutning af ministeren efter forhandling som i stk. 1 anført kan anvendes til foranstaltninger, der tjener til fremme af dansk landbrugseksport i almindelighed.

Stk. 4. Ved ophævelse af de i denne paragraf omhandlede fonds skal midlerne i disse med ministerens tilslutning efter forhandling som i stk. 1 anført anvendes til foranstaltninger, der tjener til fremme af dansk landbrugseksport i almindelighed.

§ 4.

Stk. 1. Landbrugsministeren træffer de foranstaltninger og udfærdiger de nærmere bestemmelser, der er fornødne til gennemførelse af denne lov.

Stk. 2. Ministeren kan såvel af offentlige myndigheder som af private kræve afgivet alle oplysninger, der er fornødne til gennemførelse af denne lov. Erklæringer om forhold, der omfattes af loven, kan kræves afgivet på tro og love.

Stk. 3. De med gennemførelsen af denne lov forbundne udgifter afholdes af den i § 3, stk. 3, omhandlede fond.

§ 5.

Stk. 1. For så vidt der ikke efter den øvrige lovgivning er forskyldt strengere straf, straffes overtrædelse af de i medfør af denne lov fastsatte bestemmelser eller forsøg herpå med bøde, der tilfalder den i § 3, stk. 3, omhandlede fond. Med samme straf anses den, der ved meddelelse af urigtige eller vildledende oplysninger eller ved fortielse af oplysninger, der måtte være af betydning for sagens bedømmelse, opnår eller søger at opnå undtagelser fra eller tilladelser i henhold til denne lov eller de i medfør heraf givne forskrifter, såvel som den, der handler i strid med de vilkår, under hvilke en sådan undtagelse eller tilladelse er meddelt.

Stk. 2. For overtrædelser påhviler der desuden virksomhedens ejer eller bruger bødeansvar, uanset om det kan godtgøres, at overtrædelsen kan tilregnes ham som forsætlig eller uagtsom. Er ejeren eller brugeren et aktieselskab, andelsselskab ell. lign., kan ansvaret pålægges virksomheden

som sådan. For bødeansvar fastsættes ingen forvandlingsstraf.

Stk. 3. Bøderne kan pålægges af landbrugsministeren, hvis afgørelse kan indbringes for retten. Begøring herom skal fremsættes over for ministeren inden 14 dage, efter at afgørelsen, der skal indeholde oplysning om adgangen til domstolsprøvelse og fristen herfor, er meddelt. Landbrugsministeriet foranlediger sagen indbragt for retten.

Stk. 4. Under de i straffelovens § 79, stk. 1, 1. pkt., angivne betingelser kan den, der findes skyldig i overtrædelse af de i medfør af denne lov fastsatte bestemmelser, ved dom frakendes retten til at udøve virksomhed, der omfattes af denne lov. Bestemmelserne i straffelovens § 79, stk. 1, 3. pkt., samt stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

§ 6.

Denne lov, der ikke gælder for Færøerne og Grønland, har gyldighed indtil den 30. juni 1961.

Bemærkninger til lovforslaget.

De Samvirkende Danske Landboforeninger og De Samvirkende Danske Husmandsforeninger har til regeringen den 3. december 1957 rettet en fælleshenvendelse med forslag til en række foranstaltninger til imødegåelse af landbrugets økonomiske vanskeligheder. I henvendelsen anføres bl. a., at det under de herskende vilkår for den internationale handel med landbrugsvarer er påkrævet, at der skabes grundlag for en fastere koordinering af afsætningen af landbrugsvarer, hvorved der bl. a. vil kunne tilvejebringes mulighed for at undgå, at der af danske eksportører fremsættes underbud, som kan føre til lavere priser og skabe risiko for skærpede beskyttelsesforanstaltninger i importlandet. Ved en sådan koordinering vil der endvidere kunne gennemføres en bedre tilpasning af udbudet af danske landbrugsvarer på de forskellige afsætningsmarkeder til støtte for en gunstig prisudvikling på disse.

Med henvisning hertil har landbo- og husmandsforeningerne fremsat ønske om, at der gennemføres en lov, hvorefter landbrugsministeren bemyndiges til at lade landbo- og husmandsforeningerne sammen med den pågældende produktionsgren koordinere afsætningen, når ministeren efter samråd med

de nævnte organisationer måtte finde dette ønskeligt.

Samtidig har landbo- og husmandsforeningerne peget på, at en sådan bemyndigelseslov endvidere vil kunne bidrage til løsning af opgaver af almindelig betydning for eksporten derved, at effektiviteten af salgsindsatsen øges betydeligt. Herved har man henvist til iværksættelse af fælles markedsundersøgelser, reklame- og propagandaarbejde, ensartet emballage og mærkning, kommerciel konsulenttjeneste for eksportvirksomhederne, eventuel oprettelse af fælles salgskontorer i forskellige lande og andre foranstaltninger.

Landbo- og husmandsforeningernes henvendelse til regeringen må også ses på baggrund af den ensidige beskyttelses- og subsidiepolitik, der møder danske landbrugsvarer på fremmede markeder, og de alvorlige prisfald, der som følge heraf er indtrådt for landbrugsvarer i forbindelse med udviklingen, især i vore aftagerlande for smør.

Landbrugsministeren har gjort landbo- og husmandsforeningernes henvendelse til genstand for en omfattende drøftelse med disse organisationer og med landbrugets eksportudvalg samt med Industrirådet, Groserer-Societetets Komité og Provins-

F. t. l. om afsætning af danske landbrugsvarer.

handelskammeret. Fra de sidstnævnte organisationers side er det blevet foreslået, at der søges etableret en ordning, der skulle bero på frivillige aftaler, men landbo- og husmandsforeningerne mener, at en sådan ordning ikke tilstrækkelig effektivt vil kunne sikre en koordinering til fremme af eksporten.

Regeringen mener heller ikke, at det vil være muligt at opnå en sådan koordinering uden særlig lovgivning, og efter forhandling med de interesserede organisationer har regeringen i forståelse med disse besluttet at fremsætte nærværende forslag til lov om afsætning af danske landbrugsvarer.

Efter at landbo- og husmandsforeningerne har underrettet regeringen om deres planer om iværksættelse af fælles markedsforskning, vareforskning, propaganda m. v. har regeringen, for at landbruget ikke skal afvente tilvejebringelsen af midler gennem opkrævning af afgifter, givet tilsagn om at ville foreslå bevillingsmyndighederne, at der kan ydes en garanti for et lån på indtil 100 mill. kr. til støtte for gennemførelsen af det eksportfremstød, som påtænkes gennemført, og som efter det oplyste skulle kunne forbedre konkurrenceevnen ved benyttelse af alle eksisterende eksportled uden favorisering af nogen af de i eksporten interesserede kredse.

Til § 1.

Under hensyn til nødvendigheden af, at den i lovforslaget foreslåede bemyndigelse udøves i forståelse med så vide kredse som muligt inden for landbrug, handel og industri, foreslås det, at det udvalg, som landbrugsministeren skal forhandle med om bemyndigelsens praktiske anvendelse, skal omfatte repræsentanter for alle interesserede hovedorganisationer, og at en organisations repræsentant for at sikre tilstedeværelsen af fornøden sagkundskab kan tilkalde en repræsentant for vedkommende af landbruget oprettede eksportudvalg (salgsforening) og en repræsentant for vedkommende branche-forening inden for henholdsvis handel og industri. Der vil endvidere blive draget omsorg for, at alle medlemmer af udvalget over for landbrugsministe-

ren kan fremføre deres standpunkter til de af udvalget behandlede spørgsmål.

Til § 2.

For at kunne opnå den tilsigtede koordinering af eksporten vil det være nødvendigt at kunne fastsætte, at eksportører af danske landbrugsvarer skal overholde de for udførsel til det pågældende marked fastsatte vilkår, hvorfor der gives landbrugsministeren den i så henseende nødvendige bemyndigelse.

Det fornødne økonomiske grundlag for koordineringens gennemførelse forudsætter opkrævning af afgifter ved udførsel af danske landbrugsvarer, og bestemmelsen bemyndiger landbrugsministeren til at påbyde en sådan opkrævning, ligesom han kan pålægge salg iøvrigt af tilsvarende landbrugsvarer afgifter indenfor den angivne afgrænsning.

Bestemmelserne tilsigter at kunne fastsætte visse fælles regler for eksporten, men det er hensigten, at enhver eksportør, der overholder de fastsatte vilkår, og som i øvrigt opfylder betingelser for udførsel (f. eks. med hensyn til autorisation), fuldtud skal bevare retten til at udføre landbrugsvarer.

Det er tanken at tilrettelægge afgiftsopkrævningen på en sådan måde, at kun offentlige myndigheder får kendskab til de afgiftspligtiges forretningsforhold.

Til § 3.

Man ønsker fastslået, at der ikke bør kunne disponeres over de i denne paragraf omhandlede fonds, forinden alle heri interesserede organisationer har haft lejlighed til at fremføre deres synspunkter over for landbrugsministeren. Der er derfor i denne paragraf indeholdt bestemmelser om forhandling med det i § 1 nævnte udvalg, forinden ministeren giver tilslutning til midlernes anvendelse.

Til § 6.

Man finder, at loven vel bør være tidsbegrænset, men for at kunne tjene sit formål bør have en gyldighedstid på ikke under 3 år.